

Sygn. akt IV U 1348/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 czerwca 2016r. w S.

odwołania D. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 października 2015 r. Nr (...)

w sprawie D. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury pomostowej

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 1348/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 października 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych odmówił D. W. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że ubezpieczona po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła D. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że do 31 stycznia 2013 r. była zatrudniona w SP ZOZ Ł. na stanowiskach laboranta elektroradiologii, technika elektroradiologii i starszego technika elektroradiologii, a zgodnie z wykazem A, działem XIV rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1982 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43) prace narażające na działanie promieniowania jonizującego oraz prace narażające na działanie pól elektromagnetycznych w zakresie od 0,1 do 300 000 MHz w strefie zagrożenia są kwalifikowane jako prace w szczególnych warunkach. Praca polegająca na obsłudze aparatu RTG była pracą narażającą ubezpieczoną na promieniowanie. Wobec powyższego w ocenie ubezpieczonej spełnia ona wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury pomostowej (odwołanie k.1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.6-8).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona D. W. urodziła się (...) i w dniu 27 września 2015 r. ukończyła 55-ty rok życia. W dniu 21 września 2015 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury pomostowej. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że ubezpieczona udowodniła staż ubezpieczeniowy w wymiarze 31 lat, 7 miesięcy i 13 dni, w tym okres 23 lat, 1 miesiąca i 20 dni pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył D. W. zatrudnienie w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Ł. w okresach wymienionych przez pracodawcę w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych (świadectwo k. 15 akt emerytalnych).

Ubezpieczona nie pozostaje również w stosunku pracy (okoliczność niesporna – oświadczenie zawarte we wniosku k. 4v akt emerytalnych).

D. W. w okresie od 1 lipca 1981 r. do 31 stycznia 2013 r. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach laborant elektroradiologii, technik elektroradiologii, starszy technik elektroradiologii i jej praca przez cały wymieniony okres zatrudnienia polegała na obsłudze aparatu rentgenowskiego (okoliczności niesporne, akta osobowe, zeznania ubezpieczonej k. 15v).

Z uwagi na to, że ubezpieczona po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywała prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych decyzją z 7 października 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej przyznania emerytury pomostowej (decyzja z 07.10.2015r. k.35 akt emerytalnych).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie D. W. okazało się niezasadne i zostało oddalone.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Do okresu pracy w warunkach szczególnych wlicza się okresy pracy kwalifikowanej osiągnięte zarówno przed dniem 1 stycznia 2009r., jak i po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych czyli po 1 stycznia 2009 r. Do okresu uprawniającego do emerytury pomostowej osiągniętego przed dniem 1 stycznia 2009 r. wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach oraz w szczególnym charakterze, o których mowa w art. 32 ust. 2 i 3 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również okresy takiej pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Za okresy pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze osiągnięte po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych uznaje się wyłącznie te okresy, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia lub o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Rodzaje prac w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze zostały określone w wykazach A i B, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983, nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz wykazach stanowiskowych wydanych na podstawie § 1 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia.

Stosownie do treści art. 3 ust. 1 tej ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz prac w szczególnych warunkach został określony w załączniku nr 1 do ustawy. Zgodnie z ustawą, czynniki ryzyka, o których była mowa powyżej są związane m.in. z pracami pod ziemią, pracami na wodzie, pracami pod wodą, pracami w powietrzu, pracami w warunkach gorącego czy zimnego mikroklimatu.

Natomiast prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się (art. 3 ust. 3). Wykaz tych prac został określony w załączniku nr 2 do ustawy. Za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3 (ust. 5 art. 3).

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczona spełnia przesłankę wymienioną w art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych tj. czy po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy.

Poza sporem pozostawało natomiast, że ubezpieczona urodzona jest po 31.12.1948 r., osiągnęła wymagany ustawą wiek z dniem 27 września 2015 r., spełniła przesłankę „ogólnego” stażu pracy, nie pozostaje w stosunku pracy oraz ma staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat i pracę tę wykonywał przed 1 stycznia 1999 r.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań ubezpieczonej w charakterze strony oraz dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonej wykazał, że D. W. przez cały okres zatrudnienia w SP ZOZ Ł. tj. od 01.07.1981 r. do 31.01.2013 r. pracowała jako technik rentgenowski. Praca na powyższym stanowisku nie została wymieniona w załączniku nr 1 i w załączniku nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych jako praca w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Wobec powyższego ubezpieczona po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał w SP ZOZ Ł. pracy w warunkach szczególnych ani pracy w szczególnym charakterze

w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, co powoduje, że nie spełnia ona przesłanki wymienionej w art. 4 pkt 6 wymienionej ustawy i prawo do emerytury pomostowej jej nie przysługuje.

Ubezpieczona nie spełnia również przesłanek do emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, zgodnie z którym prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Na podstawie art. 49 ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje wyłącznie osobom, które przed dniem 1 stycznia 2009 r. osiągnęły wymagany okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Przy ustalaniu okresu uprawniającego do emerytury pomostowej, o którym mowa w art. 49 pkt 3 nie uwzględnia się bowiem okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W przypadku ubezpieczonej okresy pracy w warunkach szczególnych przed 01 stycznia 2009 r. nie są okresami pracy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, dlatego ubezpieczona nie spełnia przesłanki z art. 49 pkt 3 tej ustawy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w wyroku.